

1ste forøste Rigsdagsmands (Spandet), For-
 redrag og Forsvar for den af ham foreslaaede
 Bestemmelse, som jeg vil fremhæve, fordi den
 har for mig en særlig Betænkelse. Det
 blev udtalt som Noget, man let kunde
 gjøre, at, naar Forældrene ikke optugtede
 deres Børn vel og ikke kunde blive enige
 derom, saa kunde man tage Børnene fra
 dem. Det forekommer mig, at, naar dette
 skulde faae nogen praktisk Betydning, saa vare
 vi her isærd med at gjøre et meget stort og
 et meget betænkeligt Indgreb; vi skulde idet-
 mindste have andre, mere bestemte Regler for,
 hvorledes dette skulde udføres, end hidtil gives.
 Jeg troer saaledes, at man i alle Tilfælde
 maa holde paa den foreslaaede Bestemmelse liges-
 overfor det oprindelige Forslag, der nu staaer
 som Ændringsforslag ved Paragraphen, og jeg
 for min Deel antager, at man, for at komme
 til en Regel og til en endelig Afgjørelse af
 disse Forhold, bør holde sig til hvad der af
 Udvalget er foreslaaet. Naar der med Hensyn
 til den næste §, § 10, er talt om Evang, saa
 komme vi tilbage til det Spørgsmaal, der ide-
 lig og idelig er kommet frem under denne For-
 handling, om det er en Evang nu, da Enhver
 uden Fare kan træde ud af det kirkelige Sam-
 fund, til hvilket han har hørt, at fordre, at
 den, der er i et Samsund, han skal handle
 som dette Samsunds Medlem, om det er en
 Evang at forudsætte, at den, der erklærer sig
 for en lutherisk Christen, lader sine Børn un-
 dervise i den lutheriske Lære, da han, hvad Die-
 blik han vil, kan erklære, at han ikke vil høre
 til den lutheriske Kirke, eller om dette ingen
 Evang er. Jeg mener nu, at det ingen Evang
 er; jeg respecterer Friheden, men jeg troer ikke,
 at man skal lade det gaae under Navn af Fri-
 hed, at Folk, der ikke have Mod til at være
 deres Meninger bekendt, eller ikke have Lyst
 dertil, at de dog skulde kunne handle under
 andre Forudsætninger, end de ville have gjort
 gjældende for sig i alle andre Henseender. Saa-
 længe de vilde betragtes som Medlemmer af
 Kirken, saa er det en billig Fordring, at de
 finde sig i de lemsældige Former, som Kirken
 foreskriver; skulde Kirken foreskrive for strenge
 Fordringer, da er dette en større Opfordring
 for dem til at forlade den. Jeg troer ikke, i

det Hele taget, at det danske Folk har fundet
 sin Kirke for streng hidtil, jeg troer ikke, at
 dette er Grunden, hvorfor Skoleunderviisnin-
 gen af Nogle føles som en Byrde, uagtet der
 vistnok er Mangler ved Religionsunderviisnin-
 gen i vore Skoler. Jeg veed vel, at der er
 Forældre, der af Samvittighedsfrygter holde
 deres Børn hjemme fra Skolen, og dette har
 jeg respecteret; men jeg troer, at de fleste af
 dem, som holde deres Børn fra Skolen, ikke
 gjøre det, fordi at Skolen er for streng med
 Religionsunderviisningen; de vilde holde dem
 borte, om endogsaa Lærebogen ombyttedes med
 noget ganske Andet. (Hør! Ja!).

J. N. Hansen: De almindelige Be-
 mærkninger, der kunde være at gjøre i Anled-
 ning af de to foreliggende Paragrapher, ere
 allerede gjorte af de ærede Rigsdagsmænd for
 Aalborg Amts 3die (Næe), Sorø Amts 1ste
 (Spandet) og Odense Amts 5te District (Jes-
 persen), og jeg kan i det Væsentlige henholde
 mig til, hvad disse 3 ærede Rigsdagsmænd i
 den Anledning have anført. Jeg kan altsaa
 fritage mig selv for at opholde mig ved den
 almindelige Betragtning af Sagen, og jeg skal
 derfor nærmest holde mig til de Enkeltheder,
 der foreligge deri. — Jeg kan dog imidlertid ikke
 gaae derover til, inden jeg har opholdt mig
 et Øieblik ved et Par Uttringer af den ærede
 Cultusminister nu nylig; isærdelighed er det en
 Uttring af ham, hvormed han vilde modsigge
 en tidligere Uttring af den ærede Rigsdags-
 mand for Sorø Amts 1ste District (Spandet),
 der havde sagt, at det er den Christne, der
 skal vide, hvad Christendom er, der skal kjende
 sin Christendom, og det er ikke Theologerne,
 der skulle afgjøre det. Den høitærede Cultus-
 minister holdt paa, at det dog egentlig først og
 fremmest var Theologerne, thi han sagde at
 det var Theologerne, der vare de sande Re-
 præsentanter for den kirkelige Besiddeth. Jeg
 skulde overordentlig beklage de Christne, dersom
 det var saa (Ja!); thi, dersom Theologerne
 skulle betragtes som saadanne, maatte jo Theo-
 logerne være enige i alle Hovedpunkter; men
 Enhver, der kender det Allermindste til Theo-
 logernes Betragtninger af Tro, Christendom
 og Kirke, vil vide, at de ogsaa i vor Kirke,
 ogsaa i vort Land, i mange Hovedpunkter haade